

VALMIERAS KĪMIĶIS

VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNĪCAS IZDEVUMS

Avize iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1991. gada 7. martā

Nr. 7 (576)
Cena 1 kap.

TAUTAS VIENOTĪBAS DIENĀ

Kā ziņo laikraksts «Diena», Centrālā aptaujas komisijas sēde 4. martā apstiprināja Latvijas Republikas Iedzīvotāju aptaujas rezultātus. Par demokrātisku un neatkarīgu Latviju nobalsojuši 73,68 procenti no 87,5 procentiem, kuri piedalījās aptaujā. 24,7 procenti atbildējuši «nē».

No visiem republikas pamatiedzīvotājiem par demokrātisku un valstiski neatkarīgu Latvijas Republiku nobalsoja 64,45 procenti no visiem republikas pamatiedzīvotājiem.

3. marta vēl vakarā notikušajā rajona aptaujas komisijas sēdē apstiprināti aptaujas rezultāti Valmieras rajonā. Pavisam mūsu rajonā aptaujā piedalījušies 95,87 pro-

centi balsstiesīgo iedzīvotāju. No tiem savu «jā» teikuši 91,72 procenti, bet «nē» — tikai 7,62 procenti no aptaujas dalībniekiem.

Informācija par Vislatvijas aptaujas rezultātiem 3. martā ir arī rūpnīcas komisijai, kas darbojas Valmieras pilsētās 9. aptaujas iecirknī. Fotoreportaža par šī iecirkņa darbību ievietota rajona laikraksta «Liesma» 5. marta numurā.

Iecirknis bija izvēlēts rūpnīcas kopmītnes telpās. Tajā bija pierakstīti 1750 cilvēki, kas dzīvo apkārtnes mājās, un kam ir balsošanas tiesības. Aptaujā piedalījās 91,6 procenti no viņiem. Jāteic, ka aptaujas dalībnieki bija ļoti aktīvi,

labvēlīgi noskaņoti un disciplinēti. Izņemot dažus, visiem līdzīgi bija pases, tāpēc pretenziju par aptaujas noteikumu pārkāpumiem būt nevarēja. Pirmais savu atieksmi jautājumā par demokrātiskās Latvijas neatkarību izteica elektriķis JANIS BALTIŅŠ. Pavisam Latvijas Republikas valstisko neatkarību atbalstīja 85,2 procenti, negatīvu atieksmi pauda 14,1 procenti no aptaujas dalībniekiem šajā iecirknī. 11 biļetenu komisija atzina par nederīgiem. Aptaujas dienā 9. iecirknī apmeklēja arī viesi no ārēm. No paša rīta te pabija pārstāvji no Norvēģijas, bet dienā ANDRA PLOTNIEKA pavardībā bija ieradusies viesi no Zviedrijas.

Darba kolektīva konference, veltīta kolektīvā liguma apspriešanai, notiks 21. martā pl. 12.15 ausanas ceĶa lekciju zālē.

Darba kārtība:

- ▽ Ziņojumi par kolektīvā liguma izpildi 1990. gadā.
 - ▽ Kolektīvā liguma apspriešana un pieņemšana 1991. gadam.
 - ▽ Deleģātu vēlēšanas Latvijas Republikas ķīmijas nozares arodbiedrību kongresam.
- Deleģātu ierašanās obligāta.

UZMANĪBU!

Rāžošana un ekoloģija

BET KĀ AR ŪDEŅIEM?

Mūsu laikraksta iepriekšējā numurā ievietojām pārskatu par darba zonas gaisa, vispārējās mums tuvākās atmosfēras stāvokli 1990. gada otrajā pusē. Šoreiz runa ir par dažu no VSSR ar notekūdeņiem izvadīto piesārņojošo vielu koncentrāciju un daudzumiem 1990. gadā.

Notekūdeņu analīžu rezultāti 1990. gadā

Ūdens paraugu ņemšanas vieta (apzīmējums)	Laika periods	Daudzums, m ³ /dn	Suspendētās vielas				Bioloģiskais skābekļa patēriņš			Virsmas aktīvās vielas				Naftas produkti		
			Koncentrācija, mg/l	Norma, mg/l	Daudzums, kg/dn	Koncentrācija, mg/l	Norma, mg/l	Daudzums, kg/dn	Koncentrācija, mg/l	Norma, mg/l	Daudzums, kg/dn	Koncentrācija, mg/l	Norma, mg/l	Daudzums, kg/dn		
Bioloģiskās attīrīšanas iekārtu izplūde	I pusg.	1400	22,5	20	31,5	12,0	3,0 ¹	17,0	2,2	2,0	3,0	3,8	0,05 ¹	5,3		
	II pusg.	1550	22,3	20	34,6	10,6	3,0 ¹	16,4	2,9	2,0	4,5	3,5	0,05 ¹	5,4		
Neitrālācijas stacijas izplūde	I pusg.	150	66,0	—	9,90	6,1	—	0,92	—	—	—	—	—	—		
	II pusg.	160	73,5	—	11,8	5,9	—	0,9	—	—	—	1,61	—	0,26		
Katlu mājas notekūdeņu izplūde	I pusg.	60	24,0	—	1,40	2,4	—	0,16	—	—	—	—	—	—		
	II pusg.	70	27,3	—	1,9	1,65	—	0,12	—	—	—	—	—	—		
Ūdens ķīmiskās sagatavošanas stacijas izplūde	I pusg.	75	33,0	—	2,50	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
	II pusg.	75	50,6	—	3,8	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
Kopā	I pusg.	1685	—	—	45,3	—	—	18,06	—	—	3,0	—	—	5,3		
	II pusg.	1855	—	—	52,2	—	—	17,42	—	—	4,5	—	—	5,66		

Piezīme: 1 — šādi apzīmētais lielums ir zivsaimniecības nozīmes normalīvs, kas perspektīvā būtu jāsasniedz. Savukārt svītrotās noramītu pozīcijas nozīmē, ka tādi mūsu izplūdēm nav uzstādīti. Svītrotās faktisko lielumu pozīcijas nozīmē, ka analīzes šajos rādītājos netika izdarītas.

MĀRTIŅŠ TOMSONS, rūpnīcas centrālās laboratorijas priekšnieks

Kolektīvā liguma konferenci sagaidot

PRIEKŠ KĀ MUMS ARODBIEDRĪBA?

(Nobeigums.)

Arodbiedrību nepieciešamība un vadošā loma vislielākā mērā izpaužas tieši kolektīvā liguma slēgšanā, tā izpildes kontrolē. Ar kolektīvā liguma palīdzību nosaka, kādiem mērķiem tiks izlietota rūpnīcā iegūtā peļņa, vai to vairāk vēltīsim ražošanas attīstībai, t. i. jaunū iekārtu iegādei, jaunū produkcijas veidu ražošanai, dabas aizsardzībai, vai kolektīva sociālai attīstībai, t. i. dzīvokļu celtniecībai, bērnu dārzū uzturēšanai, sporta attīstībai, tūrisma, dārgu suvenīru iegādei, ko pasniegt rūpnīcā strādājošiem svētku gadījumos, bet varbūt, izmaksājot lielākas pensijas, pabalstus.

Saskaņā ar pagājušā gada spēkā esošo likumdošanu, pēc dažādu atskaitījumu nomākšanas rūpnīcas rīcībā palīka 30 procenti no bilances peļņas, t. i. āika plānoti 8,4 miljoni rubļu. Šī summa par 1,8 milj. rubļu bija mazāka nekā 1989. gadā, tādej ar biežāk nācas dzirdēt, ka naudas nav. Sevišķi saspringta situācija veidojas izdevumu segšanā sociālai attīstībai. Plānojam kaut nedaudz saglabāt iepriekšējo gadū līmeni, taču līdz vēlamiem 1,6 milj. rubļu pietrūka 764 tūkstos rubļu. Vislielākos izdevumus sociālai attīstībai prasīja dzīvokļu celtniecība (māja Georģa Apīņa ielā 8) — 590 tūkst. rubļu. Šie līdzekļi 1990. gadā tika izlietoti no plānotajiem tikai 252 t. rubļu apmērā un māja tā arī netika nodota. Tātad tas ir viens no 1990. gada kolektīvā liguma neizpildītajiem punktiem. Taču jāatceras, ka slēdzot ligumu, mēs arī prasījam administrācijai samazināt izdevumus dzīvokļu saimniecības zudumu segšanā, un to daļēji varēja panākt, beidzot nododot ekspluatācijā katlu mājas sādzes un laboratorijas ēku Ļeņina ielā, ko arī izdarīja. Tādēj, ņemot vērā patreizējās celtniecības iespējas, sevišķi materiālu deficīta apstākļos, dzīvojamās mājas nepabeigšanu nevaram vērtēt kā noziedzumu.

Taču praktiski nekust no vietas jautājums par dzīvojamo māju L. Paegles ielā 1 un Gaujas ielā 7, 9, 11, 13 nodošanu Valmieras dzīvokļu komūnālai saimniecībai. Tāda situācija prasā joprojām paredzēt ievērojamas summas dzīvokļu saimniecības zudumu segšanai.

Kolektīvā ligumā bija arī prasība līdz 1990. gada 1. jūlijam noteikt četru bērnu dārzū ekonomisko lietderību un izstrādāt nepieciešamos pasākumus izdevumu tālākaī samazināšanai. Mūsu rūpnīcā no sociālas attīstības fonda bērnu dārzū uzturēšanai 1990. gadā tika izlietoti 577 t. rubļu, t. i. katrs rūpnīcā strādājošais atsākās no savas peļņas daļas gandrīz 200 rubļu apmērā. Sajā ziņā tiešām Valmierā nav neviena tik bagāta uzņēmuma, kas varētu to atļauties. Tādēj arodbiedrības komiteja strādāja, lai noteiktu maksimāli nepieciešamo vietu skaitu bērnu dārzos un jau konkrēti izvirzīja jautājumu par viena bērnu dārzā likvidēšanu, meklējot tam citu saimnieku. Beidzot ar šī gada 1. martu 2. bērnu dārzū tiek nodots Valmieras pilsētas izpildkomitejas rīcībā. Atlikušajos bērnu dārzos ir vēl apmēram 180 citās organizācijās un uzņēmumos strādājošo vecāku bērni un rūpnīcas administrācija izvirza prasību šim organizācijām segt izdevumus bērnu uzturēšanai, kas jau janvārī sastādīja 140 rubļu par vienu bērnu. Izrādās, ka ne visām iestādēm tas ir pa kabatāi, taču arī mūsu kolektīvam šie līdzekļi nekrīt no gaisa.

Savus izdevumus no sociālas attīstības fonda prasā arī atpūtas un sporta bāzes. Tā, makšķernieku bāze «Vecates» uzturēšana prasījusi 2,3 t. rubļu, mednieku bāze «Ķīji» — 4,3 t. rubļu, atpūtas bāze «Augstroze» — 4,2 t. rubļu, ziemas sporta bāze «Baiļi» — 43 t. rubļu, airēšanas slalomu bāze «Krācītes» — 6,2 t. rubļu. Un te būtu vieta nopietni padomāt, kā mēs šos izdevumus attaisnojam. Lielāko daļu izmaksu sastāda šo bāzu amortizācija. Tātad, ja kādreiz enerģiski tika lemts, ka tādas bāzes ir vajadzīgas, tad (Turpinājums 2. lpp.)

Tabulā ievietotais fakto materiāls pēc īpašiem komentāriem tā kā neprasas. Būtisku izmaiņu uz vienu vai otru pusi arī nav, — joprojām iemanāms nedaudz pārsniegt mums limitētos notekūdeņu kvalitatīvos rādītājus.

Visā iepriekšējā laikraksta numurā teiktās attiecībā uz likumu par dabas izmantošanas nodokli tāpat attiecas arī uz notekūdeņiem. Tikai šeit, atšķirībā no gaisa piesārņojuma avotiem, ir daudz mazāka iekšējā skaidrība kā par ķīmisko sastāvu un izcelšanās avotiem, tā arī par daudzumiem. Kanalizācija nu ir tā vieta, kur praktiski katrs, kam nav slinkums, var iepludināt visu, ko vien var iedomāties pat bez īpašas cenšanas. Tāpēc priekšā vēl stāv pamatīgs darbs, lai visu šo saimniecību kārtīgi inventarizētu. Bez tam kā viens no tuvākajiem un aktuālākajiem priekšā stāv darbs faktiskā notekūdeņu daudzumu uzturēšanas meģļa projektēšanā un izbūvē kaut vai kopējai rūpnīcas bioloģisko attīrīšanas ierīču izplūdei (līdz šim lietotais lielums m³/dn ir aprēķinā lielums). Vēl interesentiem varētu piebilst, ka patlaban projektēšanas kooperatīvs «Gaujamīlietis» projektē bioloģiski attīrītu notekūdeņu pēcatīrīšanas bioloģiskos dikus patreizējās taras saimniecības rajonā. Kad būs gatavs projekts ar visām tā realizācijas izmaksām, kā arī takse mūsu maksājumiem par dabas piesārņošanu pēc jaunā likuma, tad arī rēzēsīm, ka šis pasākums īstenojas.

